
Mrakodrapy spadly - ale poselství nám uniklo!

By David Wilkerson

October 8, 2001 V úterý 11. září 2001 byla zničena dvojčata Svetového obchodního centra v New Yorku.

Pet dní potom, když jsem připravoval toto kázání, díval jsem se z okna své pracovny ve tricátém patre. Velké mraky koure se stále ještě valily z trosek. Zdvihaly se ze sutin a byly unášeny vetrem kolem sochy Svobody nad Hudson River.

Než jsem následující nedeli prinesl toto poselství na Times Square Church, plakal jsem pri pohledu tu strašnou spoušť. Prosil jsem Boha o milost - milost pro truchlící rodiny, které ztratily své drahé. Milost pro záchranáře, kteří se stále prehrabovali troskami ve snaze najít živé lidi a nacházeli jen mrtvá tela nebo jejich části. Milost pro všechny pracovníky, hasice a dobrovolníky, kteří si verejne zoufali nad otresnými scénami, které videli.

Našemu sboru bylo dovoleno postavit stan v oblasti postižené katastrofou. Vedoucí sboru a dobrovolníci z našeho shromáždění neúnavne ve dne v noci zajišťovali obcerstvení a povzbuzovali vycerpané záchranáře.

Šest týdnů pred neštěstím varoval Duch svatý naše pastory, že se blíží katastrofa. Meli jsme na tu dobu v plánu nekolik velkých akcí vctene misijního shromáždění pro mládež. Ale Boží Duch nás vedl, abychom je všechny zrušili a místo toho svolali shromáždění k modlitbám.

Rozhodli jsme se poradat modlitební shromáždění ctyri vecery v týdnu. Od samého zacátku bylo každé setkání poznamenáno zvláštní zamlklostí. Potichu jsme sedeli v Boží přítomnosti, nekdy až hodinu beze slova. Potom jsme prožívali hluboké pokání. Na jednom z tech setkání jsem si držel kolena rukama, aby se mi netrásla v mocné Boží přítomnosti.

Behem tohoto Božího navštívení zjevil Boží Duch důvod našeho velkého pohnutí. Na náš národ se chystala těžká tragédie. A prestože jsme nevedeli, o co se jedná, byli jsme puzeni k přímluvným modlitbám.

A potom tragédie prišla. Nezasáhla jen naše mesto, ale i hlavní mesto Stát. Sdelovací prostredky hlásily: "Dva symboly naší moci a prosperity byly v jedinou hodinu zniceny." Netušili, že citují Zjevení 18,10: "Beda, beda, ty veliký Babylóne, mesto tak mocné, jak v jedinou hodinu byl nad tebou vykonán soud!"

Jeden policista z našeho sboru pomáhal v postižené oblasti. Kolegové stále chteli práve od nej vedet: "Co se to deje? Co to má všechno znamenat?" A zároveň se ptal celý národ: "Kde v tom všem je Bůh?"

Je správné, že si klademe tuto otázku. Potrebujeme pochopit, kde v tom neštěstí je Bůh. A tomu nám pomůže jedine jeho Slovo. Z médií jsme slyšeli stovky názorů odborníků a politiků. Ale všechny ty reci vyznívají podobne. Proste ve skutečnosti nechápeme smysl této náhlé zkázy.

Je jedna vec, o které vás mohu ujistit: Bůh tím vším prekvapen nebyl. On zná myšlenky všech lidí, vctene despotických vládců a teroristu. Ví o každém pohybu kohokoliv z lidstva. Ríkám vám, že jedna vec je jistá: Bůh má všechno pod kontrolou. Nic na tváři zeme se nestane tak, aby o tom nevedel, aby to nedovolil a nemel s tím svůj úmysl.

Jako krestan bys mel vedet, že skrze tuto katastrofu chce Bůh mluvit k Americe a celému svetu. Kneží a teologové všude hlásají: "Bůh s touto katastrofou nemá nic společného. On by nikdy nedovolil, aby se stalo něco tak strašného." Ale jsou velmi daleko od pravdy. Právě tento způsob myšlení způsobí, že náš národ nepochopí, co nám Bůh skrze tu tragédii chtel říct.

Do této situace potřebujeme zjevení skrze Boží slovo. Jako mnozí pastori, i já jsem plakal nad tímto neštěstím. Hledal jsem Pána na modlitbách a v jeho Slovu. A chci vám říct, že jsem prožil ještě hlubší zármutek, než je pláč nad smrtí nevinných lidí. Je to bolest nad tím, že když nepochopíme, co nám Bůh chtel říct, a zacpeme si uši před touto hlasitou recí, přijde ještě něco mnohem horšího.

Prorok Izajáš mluví přímo do situace, kterou jsme právě zažili. (Pokud odmítáte přijmout starozákonní příklad, uveďte si, co o tom říká apoštol Pavel: "To, co se jim stalo, je výstražný obraz a bylo to napsáno k napomenutí nám, které zastihl prelom veků" 1K 10,11. Pavel mluví jasne - starozákonní příklady presne zjevují, jakým způsobem Bůh jedná i dnes.)

V době, kdy Izajáš prorokoval, Bůh trpělive jednal s Izraelem už asi 250 let. Posílal na svůj lid "lehká soužení", aby je primel k pokání. Pokoušel se je premluvit, aby se vzdali modlářství a vrátili se do jeho požehnání a přízve.

Všichni proroci za ta léta říkali Izraeli to samé základní poselství: "Pokorte se." Písmo říká: "Sloužili hnusným modlám ... Hospodin varoval Izraele i Judu skrze každého proroka a každého vidoucího: Odvratte se od svých zlých cest, dbejte na mé příkazy a na má nařízení" (2. Kr 17, 12-13).

Ale Boží vyvolený národ odmítl volání k pokání. "Neuposlechli, ale byli tvrdošijní" (17,14). Posmívali se prorokům, které je volali k pokore. Místo toho: "chodili za modlářským preludem a preludem se stali, ... opustili všechna prikázání Hospodina, svého Boha, ... a propojcovali se k cinům, které jsou zlé v Hospodinových očích, ... Hospodin se na Izraele velice rozhneval" (17,15-18).

Bůh se snažil probudit Izrael. Poprvé se je snažil probudit nájezdem Asyranů. Tento úhlavní nepřítel napadl dve Izraelské provincie, Zabulón a Neftalí. Naštěstí byl útok zameran pouze na tato dve území, takže škody nebyly tak rozsáhlé. Bůh mluvil ke svému lidu jasne. Izrael ztratil pocit bezpecí. Presto nepochopili Boží poselství.

Pak se je Bůh pokoušel probudit podruhé, a tentokrát to bylo vážnější. Dva národy, které Bible nazývá "neprátele Izraele" - Aramejci a Pelištejci - spojili své síly k náhlému útoku. Izajáš říká, že útok přišel "z východu, ... i ze západu" (Iz 9,11). To znamená, že nepřátele Izrael obklícili. Jejich náhlý útok byl naprosto zdrcující.

Nyní se dostáváme k jádru mého poselství, k otázce, kterou si klade většina Americanů: Kde byl Bůh při tomto náhlém útoku na jeho vyvolenou zem? Izajáš říká, že Bůh mluvil verne ke svému lidu: "Slovo poslal Panovník proti Jákobovi a dopadlo na Izraele" (Iz 9,8). Bůh mluvil jasne k celému národu.

Milovaní, tento verš nám sděluje něco velmi důležitého v době, kdy na nás přišla pohroma. Říká prostě: "Bůh vždycky varuje." Nikdy v historii nenechal Bůh svůj lid bez svého svetla v case tragédie. Nikdy nás neopustil, nikdy nás nenutil, abychom vzali veci do vlastních rukou. Vždycky nám dává svoje slovo, abychom porozumeli, co se deje.

I dnes Bůh povolává své služebníky do strážné služby. Tito pastýři trpí, pláčou a ciní pokání, když hledají Boží tvár. Verím, že slyší a rozumí Božímu poselství za soucasnými událostmi. A co víc, nebojí

---

se vyslovit vážná varování, protože vědí, že jsou od Boha. Musí mluvit o Božích zámerech s našimi pohromami.

Musím říct něco, co nikdo z nás nechce slyšet. Mnozí ctenáři nepřijmou to, co vám mám vyrádit. Budou si myslet, že jsem bezcitný, tvrdý a nelaskavý v době zármutku. Ale říkám vám, jestliže neuslyšíme Boží pravdu a nepřijmeme ji, náš národ je ztracen. Pán nám právě teď říká: "I pozvedl Hospodin proti nim protivníky - Resína - a popudil proti nim jejich nepřátele ... Avšak lid se neobrátil k tomu, který ho bil, Hospodina zástupu se nedotazovali" (Iz 9,10+12).

Bible to říká naprosto jasné: Bůh používá nepřátelské národy, aby trestal svůj lid. Bůh popudil tyto nepřátele jako nástroj, aby varoval Izrael a přivedl je k pokání. "Beda Asýrii, metle mého hnevu, té holi, skrze kterou projevim svůj hrozný hněv. Posílám ji na rouhavý pronárod, proti lidu, proti nemuž plane má prchlivost; dávám jí příkaz, aby koristila a koristila, loupila a loupila, aby jej šlapala jako hlínu na ulicích." (Iz 10,5-6)

Bůh poveril koalici nepřátel Izraele, aby potrestali jeho lid. Hospodin se pokoušel varovat Izrael: "Pozvedli jste se v pýše. Já vás srazím. Dovolím, abyste byli poraženi svými nepřáteli."

Neprátele zahájili mocný útok. Izraeliti v hruze hledeli na to, jak se jejich budovy rítí k zemi. Požáry naplnily města a požíraly symboly státu. V krátké době byl Izrael v plamenech. Boží lid začal naríkat: "Co bylo z cihel, spadlo, ... smokvone byly vykáceny" (Iz 9,9).

Poté, co jsme zažili pohromy v New Yorku a Washingtonu, dokážeme si představit pocity Izraelců. A prece, činil Izrael pokání po tom strašném útoku? Rozšířila se národem zpráva, že Bůh poslal své varování? Ne. Reagovali úplně opacně. Pocáteční strach rychle uvolnil místo proudu národní pýchy. "V pýše a velikášství srdce však říkáj..." (9,8).

Jinými slovy, když útok ustal, Izraelci se rychle vrátila jejich sebejistota. Prohlásili: "Co bylo z cihel, spadlo, vystavíme to z kvádrů; smokvone byly vykáceny, nahradíme je cedry." (9,9) Reklí si: "Ty pohromy nejsou od Hospodina. Jsou to prostě nehody bez hlubšího smyslu. Jsme veliký a mocný národ, hrdí a svobodí lidé. Ukážeme světu, že se s tím vyrovnáme. Postavíme všechno ještě větší a lepší. Místo cihel použijeme kámen. Kde jsme používali laciné konstrukce, použijeme teď kvalitní materiál. Jsme vyvolený, Bohem požehnaný národ. Z té pohromy vyjdeme silnější, než jsme kdy byli."

Nezní vám to povedome? Sám Hospodin posílá zlého nepřítele jako varování pro svůj lid. Chtel, aby se probudili ze svých kompromisů, vrátili se k nemu, aby jim mohl žehnat a chránit je. Ale v průběhu celé katastrofy v tom všem Boží lid nezaregistroval Jeho ruku. Nikdo se neptal: Co nám tím Bůh chce říct? Nikdo ani na chvíli nepomyslel, že tak hrdý a velký národ by mohl být pokoren a potrestán. Naopak, lid využil každou příležitost tyto myšlenky zcela umlčet. Odmítli slyšet Boží varování.

A já se ptám: Neodpovídá příklad Izraele nám, po tom všem, co jsme zažili v posledních týdnech? Nepochopte me prosím špatně. Já jsem vdecný za mravného prezidenta, který vede náš stát. Dekuji Pánu za všechny upřímné křestany, kteří slouží ve vládě. Naše církev se verne modlí za vedení národa. Jsme vdecni za ducha modliteb, který se vylévá na některých místech v našem národe. Povzbuzuje nás, že některí lidé strízlivejí a mení svůj životní styl.

Presto riskujeme, že nám unikne Boží poselství. Zamyslete se: Když nás naši veřejní činitelé vyzvou k minute ticha, myslíme si, že to je skutečné pokání. Vidíme, že politici zpívají: "Bůh žehnej Americe" a myslíme si, že se národ vrací k Bohu. Když vidíme, že sportovní událost se v polocase preruší minutou

---

ticha, myslíme si, že je to duchovní zkušenost.

Ale je to opravdu všechno, co si máme odnést z toho neštěstí? Lidé na sportovních stadionech budou minutu tiše stát, ale potom se znovu pomalují kriklavými barvami, budou do sebe lít pivo za pivem a revem fandit svému oblíbenému týmu.

Jako většina Americanů, i já jsem plakal, když jsem videl senátory a vedení Kongresu na schodišti Kapitolu zpívat: "Bože žehnej Americe ... stůj při nás a ved nás..." Ale když jsem tak plakal, Pán mi připomněl: "Mnozí z těchto vědců, kteří tady zpívají, se me pokoušeli vyšachovat z Americké společnosti. Usilují dokonce o to, aby vymazali mé jméno z americké historie. A dovolili interrupci zabít miliony dětí."

Najednou jsem se zhrozil nad tím obrovským pokrytectvím. Ústy sloužíme Bohu, ale pokračujeme v našem úpadku do úplné nemorálnosti.

Když Bůh trestá národ, můžeme reagovat dvěma způsoby. Národ, na který dolehly Boží tresty, se může pokorit a cinit pokání tak, jako Ninive. Anebo může ústy uctívat Boha, ale uvnitř spoléhat na svou vlastní sílu k nápravě. Můžeme prohlásit: "Máme sílu překonat jakoukoliv pohromu. Poradíme si s každým problémem. Jsme opravdu veliký národ."

Jsem stejný vlastenec jako kterýkoliv American. Jsem stejně vzrušen jednotou, kterou náš národ prožívá. Jsem vdecný za obrovskou snahu a velké obeti, které jsme videli, když jsme se vzpamatovávali po tragédii. Celý svet je přemožen obetavostí lidí z New Yorku, Washingtonu a celé Ameriky.

Ale hrozí nám stejné nebezpečí jako Izraeli. Pro naše ohnivé vlastenectví úplně preslechneme Boží poselství. Stojíme na stejné křižovatce, jako stál Izrael.

Premýšlím o tom, zda bychom poslouchali prorocká varování, kdybychom žili v době Izajáše. Nebo bychom jeho poselství odmítli? Jeruzalém a Juda odmítli uznat, že by mohli být pokoreni. Presto Izajáš prorokuje: "Cožpak s Jeruzalémem a jeho modlářskými stvůrami nenaložím, jako jsem naložil se Samarím a jeho bůžky?" (Izajáš 10,11). Bůh v podstate říká: "Soudil jsem jiné národy za modlářství, které teď provozujete vy. Proc bych nemel soudit vás? Pro vás snad neplatí muj zákon?"

Po celé Americe se konají setkání k modlitbám a vzpomínkám na zemrelé. Je správné a naprosto biblické vzpomínat na zemrelé. Ale proc se bojíme svolat shromáždění k modlitbám a pokání? Většina Americanů se soustředí na vzpomínky a pomstu. Ozve se vůbec hlas volající Ameriku k návratu k Bohu?

Co se týce potrestání teroristu, Izajáš se o tom zminuje také. Prohlašuje: "Až Panovník přivede ke konci celé své dílo na hore Sijónu a v Jeruzaléme, rekne: "Ztrestám asyrského krále pro ovoce jeho velikášského srdce" (Iz 10,12). A skutečně, poté co Bůh použil Asyrany jako nástroj svého hněvu, znicil je. Stejně tak Bůh znicí každého teroristu, který napadne a vraždí nevinné lidi. Nebude trvat dlouho a najdou svůj konečný údel v pekle.

Do našich katastrof Bůh ohlašuje tuto zprávu. Hluboko ve svém srdci slyším Pánův hlas: "Vyvýšil jsem vás nad všechny národy. Presto už dlouhé roky uctíváte modly stříbrné a zlaté. Dlouho jsem snášel vaši nestydatou smyslnost, zesměšňování svatých věcí, prolévání nevinné krve a neúnavnou snahu odstranit me z vaší společnosti. Váš cas vypršel.

Posílal jsem k vám proroka za prorokem. Varoval jsem vás znovu a znovu. Sále nechcete videt svoje zlé cesty. Ted jsem na vás uderil v nadeji, že vás zachráním. Chci uzdravit vaši zem, znicit vaše neprátele a navrátit vám svoje požehnání. Ale vy to nechcete slyšet."

Když Bůh neušetřil ostatní národy, které se od neho odvrátily, proc by mel ušetřit Ameriku? Bude nás soudit stejne jako Sodomu, Řím, Recko a každou další spolecnost, která se k nemu obrátila zády.

Uvedomte si, co Bůh říká skrze Ezechiele: "Odhodte od sebe všechny nevernosti, ... a obnovte své srdce a svého ducha. Proc byste meli zemřít, dome izraelský? Vždyt já si nelibuji ve smrti toho, kdo umírá, je výrok Panovníka Hospodina. Obratete se tedy a budete žít." (Ez 18,31-32).

Zde je důkaz velkého Božího soucitu pro každého, kdo pochybuje, že Bůh cítí bolest. On také prožívá zármutek nad smrtí. Ríká nám: "Nemám žádné potešení z vašeho utrpení a smrti. Proto vás vybízím, odvratete se od hríchu a budete žít."

Bůh je obzvlášť zarmoucen katastrofami, které zasahují nevinné lidi. Pán Ježíš jiste plakal nad obetmi teroristických útoků minulý týden. Verím, že mnohé slzy prolité krestany jsou ve skutečnosti Boží slzy, projevené v nás skrze Ducha svatého.

Presto nekdy spravedlnost primeje Boha překonat lítost. Je nucen nakonec vynést spravedlivé rozsudky. Největším důkazem je obet jeho Syna Ježíše. Spravedlnost vyžadovala, aby hríchy celého sveta byly vloženy na nevinného cloveka, a ten aby byl odsouzen k smrti za všechny. Reknete mi, kdo by mohl být nevinnejší, než Boží vlastní Syn? Presto Kristus dobrovolne obetoval sám sebe, aby mohl darovat záchranu a spasení celému lidstvu.

Co se stane, když Amerika preslechne Boží poselství? Jaký bude osud našeho národy, když odmítneme Boží volání, abychom se vrátili cele k nemu? Co se stane, když budeme nadále provádet potraty, když budeme používat lidské plody pro výzkum, když budeme nadále odstranovat Boží jméno z Amerických dejin, když všechno postavíme větší a lepší, když se spolehne na ozbrojené síly radeji než na moc Boží?

Izajáš nám říká, co se stane s každým národem, který odmítne Boha a chlubí se svou vlastní silou: "Avšak jejich svévole horí jako ohen, ... a kour se vírive vznáší. Zeme se zatmela pro prchlivost Hospodina zástupů a lid se stal potravou ohne; nikdo nemá soucit ani s bratrem. Hltá, co je napravo, a zůstává hladový, požírání nalevo, a sytý není, požírání maso své vlastní paže..." (Iz 9,17-19).

Nicivé ohne vzplanou až k nebi. Temnota prikryje zemi. Ekonomika bude zasažena ohromným otresem. Vypuknou spory uvnitř národa, ve spolecnosti, mezi sousedy, v rodinách. Každý se bude starat jen sám o sebe v zoufalé snaze přežít. Neprál bych vám potkat takového cloveka.

Pred devíti lety jsem dostal prorocké poselství a odevzдал jsem ho ve sboru na Times Square 7. září 1992. I ted se o nej s vámi podelím. Toto varování vás nemá podesit, ale přivést k Pánu a na modlitby.

"Na New York City dolehne tricet dní soudu, jaký svet dosud nevidel. Bůh dovolí, že se zřítí budovy. Bude se odehrávat neuveritelné násilí a drancování. Násilí bude tak strašné, že svet bude v šoku. Ulice budou preplněny armádou.

Ve meste bude horet tisíc ohnů zároveň. V Los Angeles horely jen některé oblasti, ale v New Yorku

---

budou horet všechny čtvrti. Bude horet Times Square, plameny budou šlehat k nebi a budou videt na kilometry daleko. Hasci nebudou schopni zvládnout situaci.

Vlaky a autobusy prestanou jezdit. Ztráty se budou pocítat v miliardách dolarů. Život na Broadway se úplně zastaví. Obchodníci budou opouštět mesto v nepredstaviteľné panice. Takové události by se snad daly očekávat v některé ze zemí třetího sveta, ale nikdy v tak civilizovaném národe, jako jsou Spojené Státy. Presto zanedlouho New York zcela zkrachuje. Stane se z nej hromada špíny, mesto chudoby."

Snad se ptáte, kdy to všechno nastane. Mohu vám k tomu říci jen jedno - verím, že se toho dožiji. A až se to stane, Boží lid nesmí zpanikarit nebo propadnout strachu.

Naše kanceláře byly zaplaveny telefonickými a písemnými dotazy: "Byl teroristický útok 11. září katastrofou, kterou jsi predpovídal v roce 1992?" Ne, vubec ne. To, co jsem já videl pricházet, bylo mnohem vážnější. Skutecne, jestli Amerika odmítne Boží volání k pokání, zakusíme stejné soudy jako Izrael. A nezasáhnou jen New York, ale celou zemi. Národní ekonomika se zhrouťí a vypukne násilí. Požáry budou stravovat naše mesta, po ulicích budou jezdit tanky.

Možná uvažujete stejne jako já: "Dá se tomu všemu nejak predejit?" Ano, urcite. Verím, že rozsudek bude odložen, jestliže se náš prezident zachová jako Jóšijáš:

"Hle, uvedu zlo na toto místo a na jeho obyvatele ... Protože me opustili a jiným bohům pálili kadidlo ... A králi judskému, který vás poslal dotázat se Hospodina, vyridte: Protože tvé srdce zjihlo a pokoril ses pred Hospodinem, když jsi uslyšel, co jsem mluvil proti tomuto místu a proti jeho obyvatelům, že tu bude spoušť a zlorecení, ... vyslyšel jsem te, je výrok Hospodinův. Proto ... tvé oci nespatri nic z toho zla, které uvedu na toto místo." (2 Kr 22,16-20)

Bůh vlastne králi rekl: "Dokud vládneš ty, bojiš se mého slova a spoléháš se na me, neuvidíš pricházející soudy. Nestane se to behem tvé vlády."

Myslím, že naše příležitost odpovedet na Boží volání je krátká. Meli bychom se všichni modlit, aby náš národ cinil pokání a obrátil se k Bohu. Ale nejintenzivneji bychom se meli modlit za svá vlastní srdce: "Pane, pomoz mi nebát se tragédií, ale tvého Slova. Chci v tom všem slyšet tvůj hlas. Pomoz mi cele se obrátit k tobe."